

ellers vilde have haft juridisk Adkomst til at faa. Det forekommer ikke mig, at man skulde gaa til Fastsættelse af Erstatningsregler, det forekommer mig fuldkommen tilstrækkeligt at henvise Lodsejerne ved Ringkøbing Fjord til de Erstatningsregler, som i Almindelighed gælder.

Det ærede Medlem fra Bogense (Gunnar Fog-Petersen) stillede et Spørgsmaal til mig, som virkelig er vanskeligt at besvare, og det saa meget mere, som han forlangte at faa Spørgsmaalet besvaret med det samme. Det var det Spørgsmaal, hvem der skal bestemme Vandstanden ved Ringkøbing Fjord. Det har jeg ikke taget nogen bestemt Stilling til. Jeg véd oprigtig talt ikke, gennem hvilken offentlig Myndighed der derom skal tages Beslutning. Det er vel ikke usandsynligt, at det maa blive Landbrugsmi- nisteriets Sag til sin Tid at foreskrive de fornødne Regler i saa Henseende. Men jeg er ganske klar over, at Bestemmelsen maa tages af en Regeringsmyndighed og aldeles ikke maa være overladt til Strid mellem de lokale Lodsejere.

Det ærede Medlem fra Lemvig (Hagbart Berg) omtalte Fiskeriinteresserne og henpegede paa de mange fremmede Fiskere, som tager Vesterhavets Fisk, medens vore egne ikke faar noget deraf. Det Spørgsmaal mener jeg man ganske rolig kan henlægge til Behandlingen af Vestkysthavneforslaget, hvor der jo er taget alt muligt Hensyn dertil. Det kan ikke komme i Forgrunden ved Behandlingen af denne Sag.

Det ærede 4de Medlem for Hovedstaden (Alfred Christensen) meldte sig som ubetinget Modstander af dette Forslag sammen med det ærede Medlem fra Varde (Pinholt) og var i hele sit Syn paa denne Sag stærkt paavirket af de Anskuelser, der tidligere her i Tinget er forfægtede af det tidligere Medlem fra Varde (S. Sørensen). Jeg forstaaer meget godt, at man kan være paavirket af de Anskuelser, som blev gjort gældende af det daværende Medlem fra Varde, og som jo for øvrigt ogsaa gøres gældende omtrent paa samme Maade af det ærede nuværende Medlem fra Varde, og jeg lægger en Del af Ansvar for, at det er gaaet, som det er gaaet, derpaa, at man, som jeg tidligere har udtalt, ikke sørgede for at sikre Gennemskæringen ved Hvide Sande, hvorved de Oversvømmelser, der senere fandt Sted, var blevet forhindret. Der er jo noget fristende og bestikkende i dette, at man skal følge Naturens egen Anvisning, og Naturen selv skulde altsaa henvise os til et Anlæg ved Gødelen og ved Nymindegab; men jeg maa dog overfor det ærede Medlem stadig gen-

tage, at det, det drejer sig om her, vil til Stadighed til en vis Grad være at overvinde Naturen, saaledes som det ogsaa er Tilfældet med næsten alt, hvad man ellers foretager sig. Ethvert Havneanlæg er en Art Overvindelse af Naturen; det er jo ikke at følge Naturens Kræfter, det er jo netop at overvinde Naturens Kræfter, og det er jo ogsaa det, man maa gøre i dette Tilfælde. Jeg tror gerne, det ærede Medlem har Ret i, at hvis man ønsker Fred og Ro derovre, hvis man ønsker, at alt skal blive, som det er, saa kan det være meget rigtigt at lægge Udløbet ved Gødelen og gøre, hvad man kan, for at holde det oprenset og faa det til at virke saa godt som muligt. Men saa sker der ikke den mægtige Forbedring af Landbrugsforholdene, som er Hensigten med en Gennemskæring ved Hvide Sande, saa sker der ikke den kraftige Afvanding af Fjorden, som er Forudsætningen for, at Landbruget omkring Fjorden kan komme til at føde mange, mange flere Familier, end Tilfældet nu er. Det er det jeg vilde man skulde medvirke til, at Landbruget omkring Ringkøbing Fjord virkelig kunde blive Genstand for en betydelig Udvikling, som skabte Levemulighed for betydelig flere Landbrugere der paa Stedet.

Naar nu det ærede 4de Medlem for Hovedstaden (Alfred Christensen) mente, at man skulde spørge disse Teknikere om, hvad de vilde gøre, hvis det var deres egne Forhold, det drejede sig om, saa er jeg dog tilbøjelig til at mene, at man maa tro dem paa deres Ord, naar de siger, at saaledes bør man gøre, og tro, at de vilde gøre det paa samme Maade, hvis det drejede sig om deres egne Forhold. Jeg skal her minde om, at Kommissionen ikke blot siger, at dette bør udføres, hvis Staten vil betale det; nej, den siger, at det, der her er Tale om, er saa værdifuldt for Lodsejerne omkring Ringkøbing Fjord, at disse burde foranstalte det for egen Regning, hvis ikke Staten vilde bidrage dertil. Saa stærkt udtaler Kommissionen sig for det, og efter en saa stærk Udtalelse fra Kommissionsmedlemmerne synes jeg ikke, man kan nære nogen Tvivl om, at det er deres oprigtige Mening, at hvis man gør det, de har anvist, vil man gøre det rigtige. Det ærede 11te Medlem for Hovedstaden (Svend Koch) forstærkede, saa vidt jeg forstod, i Dag noget sin Modstand mod Sagen. Jeg opfattede den ikke længere som rent passiv, men som ret positiv. Det ærede Medlem vilde mene, at naar jeg havde sagt, at Løbet ved Gødelen virkede saaledes, som Kommissionen havde forudsagt, var det jo meget